2016D01522

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 15 januari 2016

Bij brief van 16 december 2015 heeft de algemene commissie voor Wonen en Rijksdienst mij verzocht, te reageren op de brief van Tomlow advocaten te Utrecht d.d. 30 november 2015 inzake de Huisvestingswet 2014 (intrekking Huisvestingsbesluit). In deze brief wordt gevraagd of de wetgever bij de inwerkingtreding van de Huisvestingswet 2014 bewust heeft geopteerd om het Huisvestingsbesluit waarin een uitzondering was opgenomen voor het vereisen van een huisvestingsvergunning voor medehuurders en woningruilers, te laten vervallen.
In artikel 51 van de Huisvestingswet 2014, die inwerking is getreden op 1 januari 2015, is bepaald dat de Huisvestingswet wordt ingetrokken. Daarmee is ook het Huisvestingsbesluit, dat gebaseerd was op die wet, komen te vervallen. De Huisvestingswet 2014 bevat geen grondslag om bij algemene maatregel van bestuur nadere regels te stellen. Het is een bewuste keuze van de wetgever om het Huisvestingsbesluit en daarin geregelde verplichte vrijstelling voor het aanvragen van een huisvestingsvergunning voor medebewoners en woningruilers te laten vervallen.
Het doel van de Huisvestingswet 2014 was mede een vermindering van de regeldruk en het zoveel mogelijk decentraliseren van de bevoegdheden[1].
Op basis van artikel 9 van de Huisvestingswet 2014 moet de gemeenteraad in de huisvestingsverordening de criteria voor de verlening van huisvestingsvergunningen vastleggen. Indien de gemeenteraad een uitzondering voor medebewoners of woningruilers noodzakelijk acht, kan ze dit opnemen in de huisvestingsverordening.
Op basis van artikel 52 van de Huisvestingswet 2014 zal deze wet vijf jaar na inwerkingtreding ervan geëvalueerd worden.

Een afschrift van deze brief is verzonden aan Tomlow advocaten.

De Minister voor Wonen en Rijksdienst,
S.A. Blok

[1] Kamerstuk 32 271, nr. 3, p 11 en 13.